

PRIMO

Inclusief TVgids

Slechts
€ 2,50

Programma's van 14 tot en met 20 september 2024

8 PAGINA'S

MET DE
PITTIJGSTE
PUZZELS

**Tv-ster werd
kunstenaar**

**'Ik ben nu
zekerder
van mezelf'**

ROB VAN OUDENHOVEN

Exclusief gesprek

Britse royaltymbiograaf:

**'DIANA zou
jaloers zijn op
Williams stabiele gezin'**

Hij kiest voor z'n kinderen

'Du'-zanger

PETER

MAFFAY (75)
neemt afscheid

**'Alcohol
was mijn drug'**

NA HET VERLIES VAN HAAR MAN

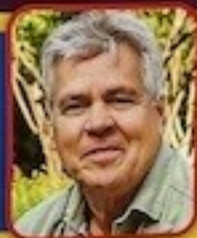
**Boezemvriendin
Ann De Winne is een grote
steun voor Leah Thys**

**'ER IS NIKS WAT IK
HAAR NIET KAN
ZEGGEN OF VRAGEN'**

**HIJ
WORDT
65**

BERT ANCIAUX, de minister
die z'n tranen toonde

**'Ja, ik heb geweend.
Maar nog meer gelachen'**

03724

ISSN 1380-0801

HEB IK DAT

OOIT GEZEGD?!

Soms is iets sneller gezegd dan je wilde. Maar evengoed kan een uitspraak 100 procent doordacht zijn. In deze reeks confronteren we BV's met quotes uit hun verleden. Staan ze nog altijd achter die woorden?

**GEVIERT TV-MAKER
ZOEKT NU VOORAL DE RUST
VAN ZIJN ATELIER OP...**

Eind jaren 90 gaf Mark Uytterhoeven als grote roerganger van 'Alles kan beter' Rob

Vanoudenhoven (56) zijn eerste kans op het scherm.

Niet veel later deed de publieksopwarmer zijn eigen ding met kijkcijferkanonnen als 'De XII werken van Vanoudenhoven', 'Via Vanoudenhoven', 'Het Rob-rapport' enzovoort. Al die tijd was Rob echter ook al bezig met kunst.

'Tussen de soep en de patatten', zoals hij het zelf zegt.

Nu is het al een paar jaar zijn hoofdbezigheid...

Rob maakt niet alleen collagekunst. Hij gebruikt alle mogelijke voorwerpen om zijn werken kracht bij te zetten.

**ROB
VANOUDENHOVEN**

'Al wil ik geen vereenzaamde en wereldvreemde kunstenaar worden'

Mark Uytterhoeven vroeg Rob als panellid van 'Alles kan beter', hier met Guy 'Humo' Mortier.

„Na 'De XII werken' groeide het me boven het hoofd en had ik het moeilijk met de lasten van het BV-schap. Ik kan me inbeelden dat ik soms stuurs overkom bij mensen die me niet kennen, maar ik heb af en toe ook zorgen en dan kan ik niet altijd sympathiek doen. Vroeger ging ik bijvoorbeeld heel graag winkelen, maar nu kom ik minder en minder in de supermarkt. (1999)

Soms is dat inderdaad wel eens erg geweest, maar ik moet dat nu toch wat relativeren. We zijn maar Vlaanderen. Ik ben geen wereldster. Het is niet dat ik twintig Hollywoodfilms gemaakt heb.

Wat is het gekste dat je ooit meemaakte op dat vlak?

Mijn vriendin Angela is een Amerikaanse. Zij heeft mijn glorieperiode - om het zo te noemen - niet meegemaakt. Af en toe hoorde ze in het begin wel eens iemand zeggen hoe ongelooflijk 'De XII werken' destijds wel waren. Waarop ik haar dan meestal zei dat ze zich daar ook niet te veel bij moet voorstellen. Tot we een vakantie doorbrachten op de Seychellen. Je had er een bar waar je een prachtig zicht op de zonsopgang had. Op een avond hoor ik ineens iemand keihard roepen 'Hey Rob! Da's Rob Vanoudenhoven daar!'

Geweldig!

Toen keek Angela me toch aan met een blik vol ongeloof: 'Amal, jij bent echt wel beroemd.' (lacht) Dat bleek een voormalige Belgische marinier die daar vroeger gewerkt had en besliste om daar zijn pensioen te slijten. Dat was wel grappig. Het doet me trouwens nog altijd wel plezier om aangesproken te worden over mijn programma's. Dat wil toch zeggen dat we de mensen destijds een goed gevoel gegeven hebben.

Rob met zijn Amerikaanse vriendin Angela Dansby.

Uit een vorig huwelijk heeft Rob twee kinderen: zoon Dries (27), die hem intussen een kleindochter schonk, en dochter Emma (24).

„Ik ben de meest onzekere mens op aarde. Ik kan piekeren tot ik erbij neerval. Ik ben nooit tevreden met wat ik gemaakt heb. (2001)

'Dat is altijd zo geweest. Je wil verder werken tot je denkt dat het in orde is. Het heeft ook te maken met perfectionisme. Zelfs over één mop die ik aan het schrijven ben, kan ik een hele nacht piekeren tot het juist zit.'

„Opa zijn is schitterend, een geweldig gevoel

Heb je dat als kunstenaar ook?

Neé, daar kan ik precies beter mee leven. Momenteel liggen in mijn atelier bijvoorbeeld 20 à 30 onafgewerkte werken. Die kan ik laten liggen tot ik helemaal zeker weet hoe ik het wil. Er zijn zelfs werken bij die jaren in 't zicht hebben gestaan tot ik eindelijk de sleutel vond om ze af te wer-

ken. Die onzekerheid is toch wat weg. Op de één of andere manier gaat me dat beter af dan als tv-maker. Ik ben iets zekerder van mezelf en kan makkelijker zeggen 'Ja, dat is goed.'

De kritieken zijn goed, toch?

Ja, hout vasthouden. Soms denk ik 'Wat is er aan het gebeuren?' De kritieken zijn inderdaad goed, ook van collega-kunstenaars. Da's hartverwarmend. Los daarvan zou ik er toch mee doorgaan. Ik heb altijd kunst gemaakt. Vroeger tussen de soep en de pataten. Ik heb altijd getekend en geschilderd of me creatief beziggehouden. Omdat ik dat in mijn eentje kon doen zonder twintig voorafgaande vergaderingen. Nu is dat mijn hoofdjob en doe ik nog wat depannagewerk voor tv. Ik heb dat ook nog nodig om af en toe voor een publiek te gaan staan en mensen te doen lachen.

Als publieksopwarmer?

Ja, ik ben nu weer even aan het invullen voor 'Blokken' en daar beleeft ik nog meer plezier aan

dan vroeger omdat ik die mensen kan helpen. Ik ken dat team goed en da's een toffe ploeg. Andere producties help ik soms ook uit de nood. Ik ben graag alleen bezig in mijn atelier, maar soms voel ik wel dat het weer tijd is om naar buiten te komen en iets anders te doen. Zo blijf je ook voeling houden met de maatschappij. Ik wil geen vereenzaamde kunstenaar worden die helemaal vervreemd van de wereld is. Die voeling voedt je kinst net.

„Op mijn vijftiende zag ik een leven als arbeider voor me, waarin ik zoveel mogelijk centjes zou proberen verdienen in de hoop ooit een auto en huisje te kunnen kopen. Daarna zou ik voortwerken tot ik erbij zou neervallen. (2005)

'Ik ben deze zomer 56 geworden en dan komt die 60 toch stilaan in het vizier... Dat houdt me wel bezig. Al is het dubbel. Ik vind het niet erg, want dat is weer zoveel ervaring erbij. Kijk, ik ben ruim een jaar geleden grootvader geworden (zijn zoon Dries (27) kreeg een dochter, nusr) en ik zie me wel als grootvader, ik vind dat zijn charmes hebben. Al boezemt me dat ook wat angst in.'

Hoező?

Tja, 60... dan kan je niet meer zeggen dat je in de heilt van je leven zit. Dan is het kind er toch af. Alhoewel, ik vind van mezelf dat ik toch een kind blijf. Ik heb nog

In 2006 maakte Rob Vanoudenhoven voor VTM het programma 'Robland', waarin hij een eigen koninkrijk stichtte. De VN erkende zijn land helaas niet...

▶ altijd niet het gevoel dat ik volwassen geworden ben. (lacht)

Ben je pappe, pépé of opa? (droog) Meneer. (lacht) Nee, gewoon opa. Ik vind het schitterend. Een geweldig gevoel, amper te omschrijven. Met een kleinkind maak je alleen die goeie momenten mee. Je kan je daar beter op concentreren. Als je zelf kinderen hebt, is het: luiers wassen, op tijd hun spuitjes, naar de crèche, school, ze moeten dit of dat. En ondertussen ben je zelf nog heel veel met je werk bezig. Dat is je vlees en je bloed en je ziet dat doodgraag, zou er voor sterven, maar dan komt dat kleinkind... en je kan daar veel meer qualitytime in steken.

Een heel ander gevoel?
Compleet. Héél straf. Je kan die ook veel dingen leren en beter op weg zetten in het verhaal van het leven, want je bent intussen veel ouder geworden en hebt sowieso fouten gemaakt. Angela en ik zijn veel de baan op en ik probeer altijd iets mee te brengen waar een verhaal aan vasthangt. Vaak is dat iets kleins en dat steek ik allemaal in één grote kist, samen met snuisterijen van vroeger. Op haar zestiende zal ik haar die kist geven. Daar zal ze veel uit kunnen leren...

Als vader was je er vroeger misschien ook minder...
Ik heb het zo goed mogelijk proberen doen. Soms betrap ik me erop als ik filmpjes terugzie uit de kindertijd van Dries en Emma, dat ik het gevoel heb dat ik dingen gemist heb. Terwijl ik in periodes ook veel thuis was en er dan echt voor hen was. 't Gaat zo snel... Je probeert gewoon je best te doen. Familie is belangrijk. Hoe ouder je wordt, hoe meer je dat beseft.

Als ik met Emma (Rob's dochter (24) die door zuurstoftekort bij de geboorte in een rolstoel zit, ndr) door de stad wandel en iemand loopt tegen haar rolstoel aan,

krijgen we zelden nog een 'sorry'. Je kan minder op empathie en sympathie rekenen dan vroeger. (2018)

'Iedereen is tegenwoordig zo op zichzelf en met die gen bezig. Neem nu in het verkeer. Je ziet iemand met zijn gen afkomen en weet niet of die zal oversteken. Je stopt toch en dan bezien die je half kwaad en slenteren over zonder je nog een blik te gunnen. 'Meen je dat nu, denk ik dan.'

Een herkenbare ergernis... (ouverstoobar) Kunnen we de mensen niet mobiliseren, 't zou de wereld zoveel schooner maken, om dat soort vriendelijkheid weer in de maatschappij te brengen? (op droef) Of als je op je rijvak moet stoppen voor een obstakel om een tegenligger voorrang te geven... Hoe weinig mensen nog hun hand optekken als bedankje, terwijl dat toch

De eerste keer dat ik mijn werk zag ophangen heb ik geweend

een kleine moeite is. Als ik met Emma op stap ben, merk ik dat ook: 'Allez, hier moet weer ene met een rolstoel door', hoor je de mensen bijna verzachten. Het is opvallend hoe weinig we nog rekening houden met elkaar. Is het geen idee om daar een vak

Sinds een paar jaar is kunst de hoofdbezigheid van Rob Vanoudenhoven. Hij stelde in 2021 voor het eerst tentoon bij de Verbeke Foundation.

Rob maakt maatschappijkritische kunst. Met deze Belgische vlag, gemaakt van zo'n 75.000 opengeplooide gekleurde paperclips, stelt hij het gebrek aan verbinding aan de kaak.

op school van te maken; hoe met elkaar om te gaan?

Ik zeg meestal ja, maar af en toe nee. Zo kon ik touren met The Kinks, maar ik wou mijn toenmalige vriendin niet missen. Ook toen ze me vroegen om na Tom Lenaerts 'De pappenheimers' te presenteren, had ik koudwatervrees. (2019)

'Van dat laatste heb ik wel even spijt gehad... Ik was toen met een eigen programma bezig. Carrièregevoels had ik dat misschien toch moeten doen. Maar ik wilde mijn eigen producties maken en vond dat dat een programma van *den Tom* was en dat hij dat schitterend deed. Ik meende dat dat niet beter kon, dus durfde ik niet. Later gebeurde dat meer en bleek dat iemand zich zo'n programma toch ook eigen kan maken. Kijk naar Erik Van Looy en 'De slimste mens'. Het had dus gekund, maar dat is praat na de vaak'

Pas nu, hier in het atelier, heb ik voor de eerste keer het gevoel: dit is van mij. Ik wil niks anders meer doen. (2022)

'De eerste keer dat ik mijn werken zag ophangen bij de Verbeke Foundation heb ik geweend. Zo pakkend... Het is echt helemaal mijn ding geworden.'

Hoeveel kost je kunst?

Vanaf 350 euro kan je al een werk kopen. Het blijven democratische prijzen, zelfs voor de grootste werken. Ik heb niet te klagen, het gaat echt goed en ik geniet er met volle teugen van. Dat 'succes' heeft mijn manier van werken trouwens niet veranderd. Ik zal wel nog eens open atelierdagen houden en dan zal je zien dat hier materiaal van zeker 30 jaar ver ligt...

Foto: Stijn Vanderhaeghe

In oktober stelt Rob een maand lang tentoon in Galerie Sablon d'Art (Joseph Stevensstraat 1000 Brussel). Van november tot februari is zijn werk te zien in de Brusselse VUB. Alle info op robvanoudenhoven.com en via Instagram op [@robertscissorman](https://www.instagram.com/robertscissorman)